

WODC rapport 'Aard en omvang cyber- en digitaliseerde criminaliteit

Kernpunten

- 8-15% van Nederlanders is slachtoffer van cyber- of gedigitaliseerde criminaliteit. Slechts een klein deel van de slachtoffers is bekend bij de politie. 8% van de Nederlandse slachtoffers doet aangifte bij de politie.
- Computervirussen (malware) maken relatief veel slachtoffers (schatting 2-62%). Het percentage Nederlanders dat rapporteert slachtoffer te zijn geweest van hacken ligt naar schatting tussen de 1-16% en het percentage slachtoffers van online fraude wordt geschat tussen 0-16%. De schattingen van slachtofferschap van online bedreiging en verwante delicten (zoals cyberpesten en ongewenste verspreiding van seksueel beeldmateriaal) liggen tussen de 0-9%.
- Kijken we naar de politiecijfers, dan zien we registraties van online bedreiging het vaakst terug, terwijl de delicten hacken, ransomware en DDoS-aanvallen beduidend minder voorkomen. Ook wordt er vaker aangifte gedaan door slachtoffers van online fraude (12-22% van de slachtoffers) dan van hacken (2-3% van de slachtoffers).
- Afgaand op politie- en justitiebronnen is het aantal daders in Nederland van cybercriminaliteit beperkt. In absolute aantallen neemt het aantal verdachten, daders of strafzaken met gedigitaliseerde criminaliteit door de tijd heen af, terwijl deze bij cybercriminaliteit lijkt toe te nemen (hoewel beperkt in absolute aantallen). Volgens politieregistraties zijn er ruim 70 verdachten cybercriminaliteit in 2008, terwijl dit er in 2019 bijna 430 waren.
- Zelfrapportage van daderschap van cyber- of gedigitaliseerde criminaliteit is alleen bekend voor jongeren. Het percentage jongeren van 10 tot en met 22 jaar dat een cyberdelict rapporteert is 7-22% in 2015, schattingen voor gedigitaliseerde delicten liggen tussen 4-13%. Er zit een groot gat tussen het zelfgerapporteerd daderschap en aantallen verdachten of strafrechtelijk daders.
- Hacken is het meest gerapporteerde cybercrimedelict onder jongeren. Van de Nederlandse jongeren zegt ongeveer 1% weleens een virus te hebben verstuurd, tussen 0-2% een DDoS-aanval te hebben gepleegd en 1-18% weleens te hebben gehacked (dan wel met of zonder het manipuleren van gegevens na binnendringen). Wat betreft gedigitaliseerde criminaliteit rapporteert 0-8% van de jongeren weleens iemand online bedreigd te hebben (of een aanverwant delict te hebben gepleegd), en 0-10% van jongeren zegt een vorm van online aan- of verkoopfraude te hebben gepleegd.
- Delicten in strafzaken cyber- en gedigitaliseerde criminaliteit lijken door de jaren heen ernstiger te worden. De strafrechtelijke indicatoren die wijzen op de ernst van een delict in strafzaken suggereren bij cyber- en gedigitaliseerde criminaliteit een toenemende ernst. Dit blijkt uit een hogere strafdreiging en zwaardere straffen voor dit type zaken door de jaren heen.

heen. Zo wordt, bijvoorbeeld, in de periode 2008-2014 tot ongeveer 30% van de strafzaken met cybercriminaliteit afgedaan met een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf, terwijl in de periode 2015-2018 dit 34-47% van de strafzaken betreft. Voor gedigitaliseerde criminaliteit ligt dit percentage op 47% in 2008 en stijgt door de jaren heen naar 83% in 2018.

- Cybercrime-as-a-service lijkt toe te nemen. Op onlinemarkten bieden criminelen meer en diensten en goederen aan ten behoeve van het plegen van cybercriminaliteit. Zo zijn er diensten waar je DDoS-aanvallen kan kopen en zijn er diensten die ransomware voor je installeren op andermans computer.

Lees [hier](#) het volledige rapport.